

សៀវភៅយ៉ូអង់ និងសាសនាចក្រអាដរីនទីសុទ្ធ ចុងទីប្រាំពីរ សម័យឡាវឌីស — លេខមុកប្រាំមួយ

Jeff Pippenger
2026-01-12

លេខមុកប្រាំមួយ

ជំនាន់ទាំងបួននៃកូនសៀវភៅយ៉ូអង់
តំណាងឲ្យការបំផុសចម្រើនល្អិតបំផុសជាមុនជាងគេបំផុតនៃកូនឡាវឌីសជាបន្តបន្ទាប់
ចាប់ពីឆ្នាំ 1863 រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអាទិត្យ។
លេខបួនក៏ជានិមិត្តរូបនៃគុណកុណៈបួនបុរាណនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។
ខណ្ឌបីនៃកូនទីបីសុទ្ធមានការបង្ហាញមុខបួនយ៉ាង
ហើយការបង្ហាញទាំងនោះសរុបតាមការបង្ហាញជាបួនផ្នែករបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
នៃពេលកាលនោះជំនុំឡើងវិញនៃបីសុទ្ធ។ ពួកវាក៏តំណាងឲ្យដំណឹងល្អទាំងបួនផងដែរ។

ឯភាពដូចគ្នាមុខរបស់ពួកវា នោះទាំងបួនមានមុខជាមនុស្ស និងមុខជាសិដ្ឋា
នៃខាងស្តាំ; ហើយទាំងបួនមានមុខជាគោលការណ៍នៃខាងឆ្វេង;
ទាំងបួនក៏មានមុខជាគន្លងដែរ។ អសេគោល ១:១០

សត្វមានជីវិតមួយមានសណ្ឋានដូចសិដ្ឋា ហើយសត្វមានជីវិតទីពីរដូចកូនគោ
ហើយសត្វមានជីវិតទីបីមានមុខដូចមនុស្ស ហើយសត្វមានជីវិតទីបួនដូចគន្លងហោះ។
វិវរណៈ ៤:៧។

ព្រះគម្ពីរ (ជំពូកលេខ ២) ពិពណ៌នាអំពីកុលសម្ព័ន្ធទាំង ១២
(មិនរាប់បញ្ចូលកុលសម្ព័ន្ធទាំង ៥ ដែលបោះជំនុំឡើងព្រះពន្ធលាបរីសុទ្ធដោយផ្ទាល់)
ដែលត្រូវបានរៀបចំជាបួនជំនុំ ដោយកូនមួយជំនុំមានបីកុលសម្ព័ន្ធ
សុចិត្តនៃតាមទិសដៅទាំងបួនឡើងវិញនៃបីសុទ្ធ
ហើយកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗសុចិត្តក្រោមទង់សម្គាល់មួយ ពោលគឺទង់ ឬសញ្ញាសម្គាល់។
ការរៀបចំនេះមានបង្កើតឲ្យមានភាពសរុបគ្នាជានិមិត្តរូបមួយ
គឺជំនុំនៃដំណើរការបញ្ចប់ពីបុរេបុរាណដល់ស្ថានភាព ដែលត្រូវបានការពារដោយខ្សែប្រាំមួយ។

យូដាប្រមូលទៅទិសខាងកើត ឆ្នាំនោះទៅព្រះអាទិត្យរះ នៅចុងក្នុងនៃទិសកុការ។
ទង់សញ្ញារបស់យូដាគឺជាសត្វគោ ព្រោះតំណាងឲ្យសិដ្ឋានក្នុងកុលសម្ព័ន្ធយូដា។
កុលសម្ព័ន្ធទាំងពីរដែលនៅជាមួយយូដា គឺអ៊ីសាខា និងសហ្គេលូន។
នៅក្នុងនិមិត្តរូបរបស់យូហាន សត្វទីមួយមានរូបដូចជាសត្វគោ
ដូចដែលខ្សែប្រាំមួយរបស់អសេគោលមានមុខជាសត្វគោដែរ។ រូបនេះ
ដដែលនិមិត្តរូបនៃមនុស្ស សុចិត្តនៃទិសខាងត្បូង ជាមួយស៊ីម៉ាន និងកាដា។
នៅទិសខាងលិច គឺអហេរ៉ាម ជាមួយបន្ទោបនិមិត្ត និងម៉ាណាសេ
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយគោលការណ៍។ នៅទិសខាងជើង គឺដាន ជាមួយអាស៊ីរី
និងនាហ្គរ៉ាមី ដែលត្រូវបានតំណាងដោយគន្លង។
ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរបស់កុលសម្ព័ន្ធទាំងនេះជាមួយមុខទាំងបួននៃទិសកុការស្ថានភាព
ត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងដំណឹងល្អទាំងបួន។

ម៉ាថាយគឺជាសិស្សមានក្បួនសម្បជញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
ហើយយ៉ូហានគឺជាឥស្សរៈនៃព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
ព្រះគ្រីស្ទក្នុងនាមជាសិស្សមានក្បួនសម្បជញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
និងបើកគ្រាប់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះអង្គ។ សង្ឃឹមថាម៉ាថាយមានការយល់ដឹងដោយផ្ទាល់ច្បាស់
នៃជំនាញនៃការសម្រេចនៃទំនាយអំពីព្រះមស្មេសី (១២)
លើសពីនេះទៀត លើកលែងតែអំពីការបកស្រាយនៃទំនាយទាំងអស់។
វាខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់។

សង្ឃឹមថាម៉ាថាយកំណត់ឱ្យព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ។ លូកា ដដែលជាគ្រូពេទ្យ
បានបង្ហាញដំណឹងល្អអំពីការគាត់ពីសូន្យនៃព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស
ដុបិតលូកាគឺជាមុខរបស់មនុស្ស។ ម៉ាកុសបានបង្ហាញដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ទរបស់គាត់ពី
សូន្យនៃព្រះគ្រីស្ទក្នុងនាមជាសិស្សមានក្បួនសម្បជញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
យ៉ូហានគឺជាឥស្សរៈនៃព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់ ដដែលបានបង្ហាញអំពីសេចក្តីជឿជាក់របស់ព្រះ
ក្នុងការបង្ហាញដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ទរបស់គាត់។

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការយល់អំពីព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ
ដូចដែលវាត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ។
ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយគឺជាសិស្សមានក្បួនសម្បជញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
ជាព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
ជាព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
ជាព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះអង្គគង់លើបិទគ្រាប់
និងអ្នកបោះពុម្ព ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ព្រះគម្ពីរដំបូងនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
និងព្រះគម្ពីរចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺជាព្រះគម្ពីរទំនាយ។
មនុស្សភាគច្រើនស្គាល់ការពិតនេះអំពីព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបោះពុម្ពជាមិនទាន់បានស្គាល់ថា ម៉ាថាយគឺជាអ្នកបោះពុម្ពនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
ដូចនេះវាត្រូវតែស្របគ្នាជាមួយអ្នកបោះពុម្ពនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។
វាត្រូវតែកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ ដដែលគឺជាព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។

ដូចនេះ នៅពេលដែលយើងយើងនូវព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ
នូវខុសបែបនេះសរុបគ្នាប្រើវាសម្រាប់សម្រេចក្នុងការបកស្រាយរបស់លោកបុប្ផតិ
ដដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ ដល់ទីមុខក្រៅ
នោះមិនមែនជាអ្វីតិចជាងសេចក្តីពិតមួយ
ដដែលសិស្សមានក្បួនសម្បជញ្ញាណកំពុងបើកគ្រាប់នោះឡើយ។
ជំពូកទាំងដប់ពីរនៃប្រវត្តិសាស្ត្រសេចក្តីសញ្ញា
ដដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងលោកបុប្ផតិ ម៉ាថាយ និងវិវរណៈ
ឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានបើកគ្រាប់ ហើយអ្វីដែលយើងកំពុងកំណត់សម្គាល់គឺថា
ជំពូកទីមុខក្រៅនៃម៉ាថាយ កំណត់ឱ្យបានច្បាស់អំពីអ្នកបោះពុម្ព និងអ្នកបោះពុម្ព
ក្នុងពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីចម្ការទំពាំងហយដូរ។
វាទាន់ហើយបើកគ្រាប់លើប្រជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុន
ដដែលរកឃើញគូសរូបខាងក្រោយរបស់វា នៅក្នុងព្រះលីងទាំងប្រាំបី
ដដែលកំណត់ឱ្យបានច្បាស់នៃសិល្បៈប្រពៃណីនៃវិវរណៈនៃស្រុកក្រីក្រ។ លេខ
23 គឺជាកំណត់ត្រាដដែលបានចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ

សចកុតិសង្គមបេនសែញញាស់គាល់ផសងេៗនៀកុនុងជំពូក 26
គឺជាគម្រោងដើម្បីសម្រាប់ព្រះយស្មើ នៅក្នុងខនីបដល់ខនីបរា។ បន្ទាប់មក
ព្រះយស្មើត្រូវបានចាក់ប្រដេអភិសកេនៀបថេនី នៅក្នុងខនីបរាមួយដល់ខនីបដបបី។

នៅក្នុងខនីដប្បនដល់ខនីដប្បវាមួយ យូដាសកុបត់ព្រះគ្រីស្ទ
ដោយយកប្រាក់សាមសិបដុំ។ បន្ទាប់មក
ពិធីបុណ្យរំលងមានមកដល់ជាមួយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
នៅក្នុងខនីដប្បវាពីរដល់ខនីមុកប្រាំមួយ ខនីមុកប្រាំមួយដល់ខនីមុកប្រាំបួន
ព្រះយស្មើបង្កើតពិធីអាហារពេលល្ងាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយនៅក្នុងខនីសាមសិប
ព្រះយស្មើទាយទុកជាមុនអំពីការបដិសេធរបស់ពេត្យុស។
នៅក្នុងខនីសាមសិបប្រាំមួយដល់ខនីសែបប្រាំមួយ ព្រះយស្មើសូចិតនៅសួនកេសម៉ោនី។
ខនីសែបប្រាំពីរដល់ខនីហាសិបប្រាំមួយ ព្រះយស្មើត្រូវបានចាប់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់មក
នៅក្នុងខនីហាសិបប្រាំពីរដល់ខនីហុកសិបប្រាំបី ព្រះយស្មើសូចិតនៅមុខកងែស
និងក្រុមសាសនាឌីន។ ចាប់ពីខនីហុកសិបប្រាំបួនតទៅ
ការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទរបស់ពេត្យុសត្រូវបានបង្ហាញចេញ។
ជំពូកនេះមានសញ្ញាសម្គាល់ដាក់លាក់ដប់
ដលៃត្រូវនឹងត្រូវកើតឡើងមុននឹងទៀតក្នុងគុណចុងក្រោយ។

ជំពូកទីមុកប្រាំពីរមានសញ្ញាសម្គាល់ដាច់ដោយឡែកចំនួនដប់ដៃ។
ព្រះយស្មើត្រូវបានបុគ្គលនៃឱយពីឡាត បន្ទាប់មកយូដាសចងកសម្លាប់ខ្លួន
បន្ទាប់មកព្រះយស្មើត្រូវបាននាំទៅនៃមុខពីឡាត
បន្ទាប់មកហាហាសត្រូវបានផ្ទេររើសរើស ពីឡាតបុគ្គលព្រះយស្មើឱយទៅត្រូវឆ្លាង
បន្ទាប់មកព្រះយស្មើត្រូវបានចំអក បន្ទាប់មកការឆ្លាង
បន្ទាប់មកការសោយទិវង្គតរបស់ព្រះយស្មើ បន្ទាប់មកព្រះយស្មើត្រូវបានបញ្ចុះ
ហើយបន្ទាប់មកយាមនៃផ្ទះនូវរើបន្ទាល់។

ជំពូកទីមុកប្រាំបី មានតែសញ្ញាសម្គាល់ប៉ុណ្ណោះ
ដោយសញ្ញាសម្គាល់ដំបូងគឺជាការរស់ឡើងវិញ បន្ទាប់មកគឺការកុហករបស់សាសនាឌីន
ហើយបន្ទាប់មកទៀតគឺបល្ល័ង្កកម្មដ៏ធំ។
បីជំពូកដលៃមានសញ្ញាសម្គាល់ខុសប្លែកចំនួនមុកប្រាំពីរឈ្មោះឆ្លាង ដលៃនឹងត្រូវបានផ្ទេរ
រើឡើងវិញនៅក្នុងបុរេត្រឹមសត្វរបស់មនុស្សមួយរយសែបបួនពាន់នាក់។

ម៉ាថាយ ២៦ – សញ្ញាសម្គាល់ដប់ប្រការ

1. គម្រោងរបស់ពួកមហាបូជាចារុយ និងពួកចាស់ទុំដើម្បីសម្លាប់ព្រះយស្មើ (ខ. ៣-៥)
2. ការចាក់ប្រដេអប់នៅបចោនី ដោយសូត្រិមុនាក់ដលៃមានបុរេអប់អាឡាហស្ទទ័រ (ខ. ៦-១៣)
3. យូដាសយល់ព្រមកុបត់ព្រះយស្មើដោយតម្កល់ប្រាក់សាមសិបដុំ (ខ. ១៤-១៦)
4. ការរៀបចំ និងការបរិភោគបុណ្យរំលងជាមួយពួកសិស្ស (ខ. ១៧-២៥)
5. ការបង្កើតពិធីព្រះអាហារចុងក្រោយរបស់ព្រះអម្ចាស់ (ខ. ២៦-២៩)
6. ការព្យាករណ៍អំពីការបដិសេធរបស់ពេត្យុស (ខ. 30-35)
7. ការរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងនៅសួនកេសម៉ោនី (ខ. ៣៦-៤៦)
8. ការកុបត់ និងការចាប់ខ្លួនព្រះយស្មើ (ខ. ៤៧-៥៦)
9. ព្រះយស្មើ ត្រូវបានកាត់ក្នុងនៃមុខ កាយ៉ាហ្គាស និងក្រុមសាសនាឌីន (ខ. ៥៧-៦៨)
10. ការបដិសេធបីដងរបស់ពេត្យុស (ខ. ៦៩-៧៥)

ម៉ាថាយ ២៧ – សញ្ញាសម្ភាសនាដប់ចំណុច

1. ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យព្រឹទ្ធាគ (ខ. ១-២)
2. ការសាកសួរ និងការផ្ទេរវិស័យតាមការប្រកាស (ខ. ៣-១០)
3. ព្រះយេស៊ូវនាំចំពោះមុខព្រឹទ្ធាគ—ការជំនុំជម្រះតាមផ្លូវការរបស់រ៉ូម (ខ. ១១-១៤)
4. ការផ្ទេរវិស័យសហរដ្ឋអាមេរិកជូនព្រះយេស៊ូវ (ខ. 15-26)
5. ព្រឹទ្ធាគប្រគល់ព្រះយេស៊ូវឲ្យត្រូវបានគេស៊ើបអង្កេត (រួមបញ្ចូលទាំងការដោះលែងហាហាស)
6. ការចម្លង និងការវាយដំដោយទាហាន (ខ. ២៧-៣១)
7. ការស៊ើបអង្កេតព្រះអង្គ (ខ. 32-44)
8. ការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ខ. 45-50)
9. ទីសំគាល់អស្ចារ្យលើសធម៌មុស្លីម និងការបញ្ចុះសពដោយយ៉ូសែបនៃអារីម៉ាថេ (ខ. ៥១-៦១)
10. ការដាក់យាមនៃផ្សារ (ខ. 62-66)

ម៉ាថាយ ២៨ – សញ្ញាសម្ភាសនាបីបុរការ

1. ការរស់ឡើងវិញ និងផ្សព្វផ្សាយ (ខ. ១-១០)
2. ការកុហករបស់ពួកសម្ភាសនាច្នៃ និងពួកចាស់ទុំចំពោះពួកទាហាន (ខ. ១១-១៥)
3. បស្ចេកកម្មម្តងទៀតអស្ចារ្យ (ខ. 16-20)

ដូចដែលបទពិសោធន៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ ចាប់តាំងពីការចាក់ប្រដាប់គ្រាប់គ្រាប់នៃបោះបោន
រហូតដល់ព្រះបន្ទូលបង្កគ្រាប់ដ៏ធំ
បានសម្ភាសនាបញ្ចប់នៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់នៃលើផែនដី
និងការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការអស់គ្រប់ជាតិសាសន៍ នោះសញ្ញាសំគាល់ដ៏ល្អទាំងនេះក៏ត្រូវ
ត្រូវបានផ្ទេរឲ្យម្នាក់ទៀតនៃកូនបទពិសោធន៍របស់សំណល់របស់ព្រះ
ខណៈដែលពួកគេកំពុងខិតជិតដល់ការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលបង
និងជ័យជម្នះចុងក្រោយរបស់ពួកគេ។

ជំពូកទីមុនប្រាំមួយដល់មុនប្រាំបី បង្ហាញពីបុរសគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងប្រាសាទប្រាំមួយ
ដែលបានរៀបចំឡើងលើសញ្ញាសំគាល់ ២៣ ផ្សេងៗគ្នា ដែលត្រូវបានផ្ទេរឲ្យម្នាក់ទៀត
កូនបុរសគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ទេវតា និងបន្ទប់ព័ទ្ធជុំវិញអាទិត្យ។

«ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ កូនបុរសជាមហាបូជាច្បាស់របស់យើង
ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធជប់ផុត ដើម្បីសម្ភាសនាទិសកុការ៖
ដែលបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ 8:14;
ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃមែនុស្ស ទៅកាន់ព្រះដ៏ចំណាស់នៃចុងទាំងឡាយ
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ 7:13; និងការយាងមករបស់ព្រះអម្ពចាស់
ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ដូចដែលម៉ាទ្លាគីបានទាយទុកជាមុន
នោះជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍តម្លៃដូចគ្នា;
ហើយការនេះក៏ត្រូវបានគំរាងដោយការយាងមករបស់កូនកំលោះ
ទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានពិពណ៌នានៅក្នុងរឿងបុរេបុរស
ចំអកពីសុភ័យពុទ្ធជាទាំងដប់ កូន ម៉ាថាយ 25 ផងដែរ»។ The Great Controversy, 427.

ចុងបញ្ចប់នៃ ២៣០០ ថ្ងៃ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
គួរមានច្បាប់ឡើងវិញនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។ សញ្ញាសំខាន់ទាំង ២៣
ដដែលស្ថិតនៅក្នុងជំពូកបីចុងក្រោយនៃម៉ោង
កំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះលោហិតដ៏មានតម្លៃ
ដដែលគួរមានប្រើប្រាស់បញ្ចូលព្រះភាពជាមួយនឹងមនុស្សភាព។

«ការអង្កេតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជំនួសមនុស្សនៅក្នុងទិសកុការខាងលើ
មានសារៈសំខាន់ចំពោះជននៃការនិយាយច្បាស់លាស់
ដូចជាសេចក្តីសុំរបស់ទ្រង់នៅលើយើងក្នុងក្រុងមានសារៈសំខាន់ដរាប
ដោយសេចក្តីសុំរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនោះ
ដដែលបន្ទាប់ពីការមានព្រះជន្មឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានយាងឡើងទៅបញ្ចប់នៅស្ថានសួគ៌។
យើងគួរតែចូលទៅខាងក្នុងរវាងនរណាដែលសេចក្តីជំនឿ
“ជាទីដ៏អនុគតមុនបានចូលទៅសម្រាប់យើងហើយ”។ ហេព្រើរ 6:20។ នៅទីនោះ
ពន្លឺពីយើងក្នុងកាលវិវត្តន៍គួរមានបញ្ចប់មកវិញ។ នៅទីនោះ
យើងអាចទទួលបានការយល់ឃើញកាន់តែច្បាស់អំពីអាថ៌កំបាំងនៃការប្រហែសលោះ។ ស
េចក្តីសង្កេតរបស់មនុស្សគួរមានសម្រេចឡើងដោយការចំណាយដ៏តក់កណ្តាលពីសុច
ានសួគ៌; យញ្ញបូជាដដែលបានថ្វាយ គឺសូមើនឹងសេចក្តីទាមទារដ៏ទូលំទូលាយបំផុតរបស់គ្រី
ស្ទយើងយល់ព្រះដដែលគួរមានរំលោភបំពាន។
ព្រះយេស៊ូវបានបើកផ្តល់ទៅកាន់បណ្តើរៗរបស់ព្រះបិតា
ហើយតាមរយៈការអង្កេតរបស់ទ្រង់
បំណងប្រាថ្នាដ៏ស្នេហាគួរមានរបស់អស់អ្នកដដែលមកក្នុងដោយសេចក្តីជំនឿ
អាចគួរមាននាំមកថ្វាយនៅចំពោះព្រះ»។ The Great Controversy, 489.

ជំពូកទី ២៣ នៃម៉ោង ៧ សង្កេតឱ្យឃើញនូវការកាត់ទោសដដែលមកលើបញ្ជីជិតក្នុងដៃកុលាយ។
ជំពូកទី ២៦ ដល់ ២៨ គឺជាអូមហេតុនៃជំពូកទី ២៣។ ពួកលើកក្នុងដៃកុលាយ
ការបោះបង្គោលដៃកាន់តែខ្សោយឡើងរបស់ពួកចាស់ទុំតាមរយៈប្តូរជំនាន់
បានបង្កើតជាសញ្ញាសម្គាល់នៅក្នុងបីជំពូកចុងក្រោយ។

ជំពូកទីមុខប្លង់កំណត់វិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ថាជារឿងសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដោយទ្រង់ប្រើការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីអ្វីៗដែលកំពុងមាន
អ្វីៗដែលបានកើតឡើង ហើយអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង។

ការដួលរលំនៃក្រុងយូសាឡឹមនៅឆ្នាំ 70 គ.ស. បានកើតឡើងនៅថ្ងៃដែលនៃឆ្នាំ
ដដែលក្នុងយូសាឡឹមគួរមានបំផ្លាញជាលើកដំបូងដោយនិក្ខេបសោរ។
ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹមដោយនិក្ខេបសោរ គឺជាបុរេត្តិសាស្ត្រក្នុងមក
ហើយបុរេត្តិសាស្ត្រនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលទីគុសបានយកក្នុងយូសាឡឹម
បានជានិមិត្តរូបនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។ ម៉ោង 24 កំពុងលើកតម្កល់វិធីសាស្ត្រ
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ដូចនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណ «វិធីសាស្ត្រ»
ថាជាធាតុមួយនៃបន្ទាត់ព្យាករណ៍។

នៅក្នុងជំពូកទី 24 នេះហើយ
ដដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានកំណត់បញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់នៃការយល់ដឹង
«អំពីគ្រួសារអប់រំខ្ពស់ដដែលបង្កការបំផ្លាញបំផ្លាញ»
ដដែលបានគូរនិយាយដោយដាច់ខាតជាងមូលដ្ឋានបំផុតរបស់ William

Miller ហើយជានិមិត្តតស៊ូញញាងលែបង្កកើតឲ្យការនិមិត្តតនៅក្នុងដានីយ៍លែឈរឡើង។
វាក៏តំណាងឲ្យការបះបោររបស់ Adventism ផងដែរ
ព្រោះពួកគេហេនបដិសេធការយល់ដឹងតាម Millerite អំពី «the daily»
នៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែ ហើយដោយហេតុនោះ
ពួកគេហេនចូលរួមក្នុងការលុបបំបាត់ខ្មាំងកុលាស 2 Thessalonians ជំពូកទី 2។
ជំពូកនេះមានការភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅនឹង Luke 21 ដូចនេះហើយមានកំណត់ August 11,
1840 រហូតដល់ October 22, 1844 ដដែលជាគំរូសម្គាល់ទុកជាមុននៃ 9/11
រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។ វាក៏ភ្ជាប់ជាមួយនឹង «គ្រាន់សែសន៍ដទៃ» នៅក្នុង Luke
21:24 ដដែលជាកូនសោសំខាន់មួយក្នុងការបរិកស្ស «បុរាណវិទ្យា» របស់ Moses
ព្រមទាំងសរុបគុណជាមួយនឹងការវាស់ព្រះវិហារ នៅក្នុង Revelation 11។

ចាប់ផ្តើមដោយជំពូកមុកបើ បន្ទាប់មកគឺ 24 និង 25 ហើយបញ្ចប់ដោយជំពូក 26 ដល់
27 ជំពូកបីដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗគ្នាមុកបើ
ដែលជាអ្នកហៅចំពោះអាល់ហ្វានដែលជំពូកមុកបើ។ ជំពូកមុកបើប្រាំមួយ ឬក៏នឹងមុកបើប្រាំពីរ
និងមុកបើបី សូមលើក "81" ដែលជានិមិត្តតស៊ូញញាងបែបពិភាក្សា។ ដោយសាកស៊ីបី
(លោកបុប្ផតិ, ម៉ាថាយ និងវិវរណៈ) ជំពូក 11 ដល់ 22 គឺជាបន្ទាត់មួយ។ ជំពូក 23 ដល់ 28
គឺជាបន្ទាត់នៃសេចក្តីពិតមួយ ដែលចាប់ផ្តើមដោយ 23 ហើយបញ្ចប់ដោយ 23។

ជំពូកទីមួយដល់ទីដប់
គឺជាបន្ទាត់នៃរយៈក្នុងចំណោមបន្ទាត់នៃរយៈក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ។
ដប់ជំពូក បន្ទាប់មកដប់ពីរជំពូក បន្ទាប់មកប្រាំមួយជំពូក។
ការបំប្លែងដោយព្រះវិញ្ញាណប្រាប់យើងថា គ្រប់ព្រះគម្ពីរទាំងអស់ជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដូចនេះគ្រប់ព្រះគម្ពីរទាំងអស់ក៏ជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយដែរ។ ម៉ាថាយ
ជាមុខរបស់សិស្សក្រសួងសម្តីនុយយូដា
កំណត់សម្គាល់នៃរយៈព្រះមេស៊ីដោយឡែកចំនួនដប់ពីរ ហើយអត្ថបទទាំងដប់ពីរនៃ
ព្រះបង្កកើតជាសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្សេងៗគ្នានៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកមីលូលីវាត៍
និងរបស់មនុស្សមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។
ដូចដែលព្រះគម្ពីរវិវរណៈចាប់ផ្តើមដោយការបរិកស្សដង្ហែអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយជំពូកទីមួយក៏បង្ហាញការបរិកស្សដង្ហែអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងជីវិត និងសក្តិភាពរបស់លោកម្ចីស
ជាមួយនឹងបុរាណវិទ្យាស្តុក្តុនអែងទីគ្រីស្ទ
ខណៈដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណជាតិទាំងបីនៃព្រះវិហារដែលឈ្មោះជ័យ
ដូចដែលគួរមានកំណត់ដោយហោរា ឬជាចារ្យ និងសុតចេ។

ម៉ាថាយចាប់ផ្តើមដោយការបរិកស្សដង្ហែអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងបរិបទនៃសេចក្តី
គិតសញ្ញារបស់ព្រះជាមួយនឹងបុរាណវិទ្យាមួយក្រុមដែលគួរមានជូរចិត្តសរសើរ។
ចាប់ពីអំបូរហ៊ានដល់ដាវីឌ មាន ១៤ ជំនាន់ ចាប់ពីដាវីឌដល់ការជាល្អលើយនៃហាប៊ីឡូន មាន
១៤ ជំនាន់ ហើយចាប់ពីហាប៊ីឡូនដល់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏មាន ១៤ ជំនាន់ទៀត។
រដ្ឋសភារបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងម៉ាថាយសរុបគុណនឹងម្ចីស
ពីព្រោះម្ចីសដោយអាល់ហ្វារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលជាអ្នកហៅ។
ជីវិតរបស់ម្ចីសដែលមានមួយរយមុកឆ្នាំ
សរុបគុណនឹងមួយរយមុកឆ្នាំនៃពេលវេលាសាកលបងនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាស្តុក្តុនរបស់លូអ។

ដូច្នេះ សេចក្តីសង្ខេបរបស់លោក
គួរឲ្យមានភាពជាមួយនឹងសេចក្តីសង្ខេបរបស់បុរាណវិទូដទៃទៀតដែលបានផ្តល់សេចក្តីសង្ខេប
មួយរយមកហើយនូវរបស់ម៉ូសេ តំណាងឲ្យរយៈពេលប្រាំបីសតវត្សរ៍ ដែលបានបញ្ចប់ដោយម៉ូសេ
សេមុលាប់ជនជាតិអេស៊ីបមុនគេនៅក្នុងបញ្ចប់នៃសតវត្សរ៍ដំបូង ហើយក្នុងចុង
ជំរឿន និងកងទ័ពរបស់គាត់
គួរឲ្យមានសមុលាប់នៅក្នុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសតវត្សរ៍ទីពីរ។
រយៈពេលសតវត្សរ៍ទីពីរបានបញ្ចប់នៅការបះបោរមួយនៅក្នុងសេ
ហើយរយៈពេលសតវត្សរ៍ទីបីបានបញ្ចប់នៅការបះបោរលើកទីពីរនៅក្នុងសេ។
បន្ទាប់ពីនាយទាំងប្រាំបីនៃអាណាបុរាណ សុទ្ធតែបញ្ចប់នៅក្នុងសេ
ហើយបន្ទាប់ពីនាយទាំងប្រាំបីនៃអាណាបុរាណបញ្ចប់នៅដាវីឌ
ការផ្តល់ឈ្មោះនៃហេប៊ីឡូ និងអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសង្ខេប។

នៅពេលដែលបុរាណវិទូម៉ូសេបានតម្កល់ជាមួយអ្នកបោះពុម្ពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នោះមានសាក្សីបុរាណមួយនៃក្នុងសេ ដដែលគឺឆ្នាំ 1863 និងចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។
វេយ្យាករណ៍របស់ម៉ាថាយដាក់ស្តីលើដាវីឌនៅក្នុងសេ
ដែលជាកន្លែងដែលអាដវីនទីស៊ីមក្នុងកំឡុងពេលគួរឲ្យមាននៅហេប៊ីឡូ
ខណៈដែលព្រះគ្រីស្ទបញ្ចេញសេចក្តីសង្ខេបមួយមួយសតវត្សរ៍នៃសតវត្សរ៍នាគ្នា។
ដោយដាក់ដាវីឌនៅចាប់ផ្តើមអាទិត្យ សាក្សីទីពីរអំពីដាវីឌគួរឲ្យមានបង្កើតឡើង
ដោយដាវីឌជាមុនគេក្នុងចំណោមតំណាងមនុស្សសប្បិរូប
ដែលបានចាប់ផ្តើមបម្រើនៅពេលពួកគេមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ។ ព្រះគ្រីស្ទ ដាវីឌ
យ៉ូសែប និងអេសេគោល
សុទ្ធតែបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ពួកគេនៅអាយុសាមសិបឆ្នាំ។ រួមគ្នា
អ្នកដទៃដែលមានអាយុសាមសិបឆ្នាំទាំងបួននាក់ ដែលបានចាប់ផ្តើមបម្រើ
តំណាងឲ្យការបញ្ចូលគ្នានៃភាពជាព្រះជាមួយមនុស្សជាតិ
នៅពេលដែលក្រុមជំនុំយុទ្ធការគួរឲ្យមានបុគ្គលដែលទៅជាក្រុមជំនុំជ័យជម្នះ។
ក្រុមជំនុំនោះគួរឲ្យមានផលឡើងដោយហេតុមួយរូប សង្គមមួយរូប និងស្តេចមួយរូប។
ការបុណ្យនៃនោះគួរឲ្យមានសម្គាល់នៅចាប់ផ្តើមអាទិត្យ ដដែលគឺជាក្នុងសេផងដែរ
ដូច្នេះដាវីឌនៅក្នុងវេយ្យាករណ៍របស់ម៉ាថាយគួរឲ្យមានដាវីឌដែលមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ។

រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំនៃការរៀបចំ
សុរាគ្មាននឹងរយៈពេលបួនរយសាមសិបឆ្នាំនៃសេចក្តីសង្ខេបរបស់អ័ប្កាហាំ
ហើយសុរាគ្មាននឹងអាយុរបស់សង្គម ព្រមទាំងរយៈពេល 1290 ឆ្នាំនៃ ដាវីឌដែល 12:11 ផងដែរ។
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ យើងនឹងពិចារណាទំនាយមេស៊ីទាំងដប់ពីរនោះនីមួយៗ
នៅក្នុងសង្ខេបរបស់ម៉ាថាយ។ ជាដំបូង យើងកំពុងកំណត់ខុសទំនាយបីខុស
នៅក្នុងម៉ាថាយ គឺ ជំពូកទីមួយដល់ជំពូកទីដប់
បន្ទាប់មកជំពូកទីដប់មួយដល់ជំពូកទីមកពីរ
ហើយបន្ទាប់មកជំពូកទីមកពីរបីដល់ជំពូកទីមកពីបួន។

«មួយរយៈពេលបន្ទាប់ពីការខកចិត្តក្នុងឆ្នាំ 1844 ខ្ញុំបានកាន់ទស្សនៈថា
ដូចគ្នានឹងក្រុមអ្នកអាដវីនទីទាំងមូលដដែល ថា
ទ្វារនៃព្រះគុណនៅពេលនោះបានបិទជាស្ថាពរចំពោះលោកិយហើយ។ ជំហានៈគួរឲ្យ
នយមកកាន់មុនពេលដែលចក្ខុនិមិត្តដំបូងរបស់ខ្ញុំគួរឲ្យមានបុរាណវិទូឲ្យខ្ញុំ។
គឺជាពន្លឺដែលព្រះជាម្ចាស់បានបុរាណវិទូឲ្យខ្ញុំ ដែលបានកែតម្រូវកំហុសរបស់យើង
ហើយផ្តល់ឲ្យយើងអាចយល់ពីព្រឹត្តិបុរាណក្នុងសេ។»

«ខ្ញុំនាំទៅក្នុងអូស្ត្រាលីនិមិត្ត "ទូរាបិទ"
ប៉ុន្តែមិនមែននៃកុនុងន័យដដែលនឹងមានបុរេពាក្យនេះកាលពីដំបូង
ឬកុនុងន័យដដែលគួរប្រឆាំងរបស់ខ្ញុំបុរេព័រានោះទេ។»

«និយមន័យរបស់លោក មានទូរាបិទដដែលមានបិទ។ និយមន័យនោះ
ពុទ្ធវិញ្ញាណរបស់ព្រះមានដកចេញពីពូជមនុស្សសង្គមដែលមានហឫ
ដដែលមានវិនាសកុនុងទីកន្លែងនេះ។
ព្រះអង្គគួរឱ្យផ្ដោតលើមានបុរាណសាស្ត្រអំពីទូរាបិទដល់លោកថា៖ «ពុទ្ធវិញ្ញាណរបស់យើង
នឹងមិនត្រូវជាមួយមនុស្សសង្គមជាតិច្នោះទេ ពីព្រោះគេក៏ជាសាច់ឈាមដដែល
ប៉ុន្តែផ្ទៃក្នុងរបស់គេនឹងមានមួយរយមុខផ្សេងៗ» (លោកុបបត្តិ 6:3)។»

«និយមន័យរបស់អប្បហារ មានទូរាបិទដដែលមានបិទ។
សេចក្ដីមកត្រឹមត្រូវណាស់លាស់អង្គរវង់នូវអូស្ត្រាលីកុនុង ហើយក្រៅពីឡូត
ភរិយារបស់គាត់ និងកូនស្រីពីរនាក់របស់គាត់
មនុស្សទាំងអស់គ្រប់គ្រាន់បំផុតឆ្លើយតបដល់និយមន័យនេះបញ្ចូលចុះមកពីស្ថានសួគ៌។»

«និយមន័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មានទូរាបិទដដែលមានបិទ។
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមានបុរាណសាស្ត្រដល់ពួកយើងដដែលមិនជឿកុនុងជំនាន់នោះថា
"ផ្ទះរបស់អូស្ត្រាលីគួរឱ្យមានទុក្ខយូរអង្វែងកាលគុណ ដោយនិយមន័យសាច់ស្រឡាចៗ"
(Matthew 23:38)។»

«ដោយឥតមើលចុះតាមស្ថានភាពនៃកាលវេលានៃកាន់ចុងចុងក្រោយ
អំណាចអន្តរក្សដដែលនោះមានបុរាណសាស្ត្រយោបល់ថា៖ "ព្រះអង្គគង់លើបរិសុទ្ធនៃ
ព្រះអង្គគង់លើពិភព ព្រះអង្គគង់លើកាន់កូនសាធារណៈរបស់ដាវីឌ ព្រះអង្គគង់លើបើក
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បិទឆ្នាំនោះទេ ហើយបិទ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បើកឆ្នាំនោះទេ
នេះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគ" (វិវរណៈ ៣:៧)។»

«ខ្ញុំគ្រប់គ្រងបង្ហាញកុនុងនិមិត្ត ហើយខ្ញុំនាំទៅក្នុងនិមិត្តថា
មានទូរាបិទដដែលមានបិទនៃឆ្នាំ 1844។
អស់អូស្ត្រាលីទាំងឡាយដដែលមានយើងពន្យល់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ហើយមានបដិសេធពន្យល់នោះ គួរឱ្យមានទុក្ខយូរអង្វែងនៃកុនុងសេចក្ដីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ។
ហើយអស់អូស្ត្រាលីដដែលមានទទួលយកវា និងមានទទួលពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃ
ដដែលមានអមជាមួយការបុរាណសាស្ត្រពីស្ថានសួគ៌នោះ
ហើយបន្ទាប់មកមានលះបង់ជំនឿរបស់ខ្លួន
និងមានបុរាណសាស្ត្របទពិសោធន៍របស់ខ្លួនជាការកាន់ច្បាប់ ដោយហេតុនេះ
ពួកគេមានបដិសេធពុទ្ធវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ហើយទ្រង់ក៏មិនមានអង្គរជាមួយពួកគេទៀតឡើយ។»

«អស់អូស្ត្រាលីដដែលមិនមានយើងពន្យល់ នោះគ្មានទោសកំហុសកុនុងការបដិសេធនោះទេ
មានតែពួកមនុស្សសង្គមចំណាត់ថ្នាក់ដដែលមានមើលងាយពន្យល់មកពីស្ថានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ
ដដែលពុទ្ធវិញ្ញាណនៃព្រះមិនអាចឈានទៅដល់បាន។ ហើយកុនុងចំណាត់ថ្នាក់នេះ
រួមមាន ដូចដដែលខ្ញុំបានចូលរួមចម្លងហើយ
ទាំងអូស្ត្រាលីដដែលបដិសេធមិនព្រមទទួលសារនោះ
និយមន័យនៃវាគួរឱ្យមានន័យមកបង្ហាញដល់ពួកគេ ហើយក៏ទាំងអូស្ត្រាលីដដែល
បន្ទាប់ពីមានទទួលរួចហើយ ក្រោយមកមានលះបង់ជំនឿរបស់ខ្លួន។
អូស្ត្រាលីទាំងនេះអាចមានទម្រង់នៃការគោរពបុរាណប័ត្រនៃព្រះ

ហើយបុរាណជាខ្ពង់រាបជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ;
ប៉ុន្តែដោយគុណការក្នុងបង្គំរស់រើកជាមួយព្រះ
ពួកគេនឹងត្រូវបានចាប់ជាល្អដោយការបោះបង្គោលបង្គោលសាតាំង។ មនុស្សពីរ
ចំណាត់ថ្នាក់ទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនិមិត្ត—អ្នកដែលបានបុរាណជាពន្លឺដៃ
លើពួកគេផ្ទាល់បានដើរតាមនោះគឺជាការកាន់ច្បាប់ និងមនុស្សអាក្រក់នៃលោកិយ
ដែលដោយបានបដិសេធពន្ធនី ហើយត្រូវបានព្រះបដិសេធជាមួយ។
មិនមានការយល់ឆ្លើយដល់អស់អ្នកដែលមិនបានឃើញពន្ធនីឡើយ
ដូច្នេះហើយពួកគេមិនមានទោសកំហុសក្នុងការបដិសេធនោះ។ Selected Messages,
book 1, 62, 63.

«គឺអស់អ្នកដែលដោយសេចក្តីជំនឿដើរតាមព្រះយេស៊ូវក្នុងកិច្ចការដ៏ធំនៃការប្រ
លោសលោះហាបប៉ុណ្ណោះ
ដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នៃការអង្កេតការរបស់ទ្រង់ជំនួសពួកគេ
ខណៈដែលអស់អ្នកដែលបដិសេធពន្ធនីដែលបើកបង្កើតកិច្ចការនៃការបម្រើនេះ
មិនបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ដោយហេតុនោះឡើយ។ ពួកយូដាដែលបានបដិសេធពន្ធនី
ដែលបានប្រទាននៃក្នុងការយាងមកជាលោកដ៏ប្លែករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយបានបដិសេធមិនជឿលើទ្រង់ថាជាព្រះអង្គគង់គ្រប់នៃលោកិយ
មិនអាចទទួលបានការអភ័យទោសតាមរយៈទ្រង់បានឡើយ។ នៅពេលព្រះយេស៊ូវ
ក្នុងការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់
បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជនស្ថានសួគ៌ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ដើម្បីបំបាត់សុំរោចពរជ័យនៃការអង្កេតការរបស់ទ្រង់លើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
នោះពួកយូដាត្រូវបានទុកឱ្យស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រង់ត្រង់
ដើម្បីបំបុត្យព្រះប្រាសាទ និងតង្វាយឥតប្រយោជន៍របស់ពួកគេ។
ការបម្រើនៃនិមិត្តរូប និងសូមរំលងបានបញ្ចប់ទៅហើយ។
ទ្រង់ដែលមនុស្សផ្ទាល់បានរកផ្លូវចូលទៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់តាមនោះ
ពុំបានបើកទៀតឡើយ។ ពួកយូដាបានបដិសេធមិនស្រឡាត់តាមផ្លូវតម្លៃគត់
ដែលនៅពេលនោះអាចរកឃើញទ្រង់បាន
គឺតាមរយៈការបម្រើនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធជនស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះ
ពួកគេរកមិនឃើញការរួមសម្ព័ន្ធជាមួយព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ចំពោះពួកគេ
ទ្រង់នោះបានបិទហើយ។ ពួកគេមិនមានចំណេះដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទថាជាយេស៊ូវជាពិត
និងជាអ្នកសម្របសម្រួលតម្លៃគត់នៃចំពោះព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ដូច្នេះហើយ
ពួកគេមិនអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នៃការអង្កេតការរបស់ទ្រង់បានឡើយ។»

«ស្ថានភាពរបស់ជនជាតិយូដាដែលមិនជឿ
បង្កើតឱ្យយើងស្ថានភាពរបស់អ្នកដែលផ្សេងពីបុរាណ និងមិនជឿ
ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបុរាណជាខ្ពង់រាបជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ដែលដោយចេតនាមិនយល់ដឹង
អំពីព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះមហាបូជាច្បាស់ដ៏ពេញដោយព្រះមេត្តាករុណារបស់យើង។
ក្នុងពិធីបម្រើនិមិត្តរូប កាលណាព្រះមហាបូជាច្បាស់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលត្រូវបានតម្កល់ឱ្យប្រមូលផ្តុំជុំវិញទីបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់ពីរំលងរបស់
ខ្ពង់រាបនៃចំពោះព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបដ៏ស្មុគស្មាញបំផុត
ដើម្បីឱ្យពួកគេទទួលបានការអភ័យទោសចំពោះអំពើហាបរបស់ខ្លួន
ហើយមិនត្រូវកាត់ផ្តាច់ចេញពីសហគមន៍ឡើយ។ ដូច្នេះ
នៅក្នុងថ្ងៃនៃការផ្តុះផ្តុះសាហាបជាអង្គពិតនេះ កាន់តែសំខាន់យ៉ាងណាទៅទៀត
ដែលយើងត្រូវយល់អំពីព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះមហាបូជាច្បាស់របស់យើង
ហើយដឹងថាការកិច្ចការអ្វីខុសដែលត្រូវបានទាមទារពីយើង។»

«មនុស្សមិនអាចបដិសេធសចេកុត្តិពុទ្ធមានដល់ព្រះទ្រង់មានផ្សេងៗមកដល់ពួកគេដោយ
ព្រះគុណ ដោយឥតទទួលទោសមានឡើយ។
មានសារមួយត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយពីស្ថានសួគ៌មកកាន់លោកិយនៃសម័យណូអេ ហើយសចេ
កុត្តិសង្គត្តិរោះរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយក្នុងកំឡុងពេលនៃពួកគេប្រព្រឹត្តចំពោះសារនោះ។
ពីព្រោះពួកគេបានបដិសេធសចេកុត្តិពុទ្ធមាន
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះត្រូវបានដកចេញពីពូជពង្សមានហឫទ័យ
ហើយពួកគេបានរំលោភនូវច្បាប់នៃច្បាប់នៃច្បាប់។ នៅសម័យអប្បហារ
ព្រះគុណបានឈប់អង្គរករជាមួយនឹងបុរាណសូដ៍ដល់មានទោស ហើយទាំងអស់
លើកលែងតែឡែកជាមួយបុរាណ និងកូនស៊ីពីរនាក់របស់គាត់
ត្រូវបានបំផ្លាញដោយគុណនៃដល់មានផ្សេងៗពីស្ថានសួគ៌។ ដូចនេះដល់
នៃកូនដង្កូវនៃព្រះគ្រីស្ទ។
ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះបាទបុរាណដល់ពួកយូដាមិនជឿនជំនាន់នោះថា៖
“ផ្ទះរបស់អូនករាល់គ្នាត្រូវបានទុកឲ្យអូនករាល់គ្នាស្នាក់នៅ។” ម៉ាថាយ 23:38។
ដោយឥតយឺតយ៉ាវដល់ដង្កូវកុរោយ អំណាចអនុគតដល់នោះបានបុរាណ
អំពីអូនករទាំងឡាយដល់ “មិនមានទទួលសចេកុត្តិសុទ្ធជាជាសចេកុត្តិពិត
ដើម្បីបិទពួកគេបានសង្កត់រោះ” ថា៖ “ដោយហេតុនេះ
ព្រះនឹងបាត់ការឲ្យមានការបំភាន់យ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកគេ
ដើម្បីបិទពួកគេជឿសចេកុត្តិកុហកមួយ
ដើម្បីបិទអស់អូនករដល់មិនជឿសចេកុត្តិពិត ប៉ុន្តែពេញចិត្តនឹងសចេកុត្តិទុច្ចរិត
ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទាំងអស់គ្នា។” 2 ថ្ងៃសាឡា 2:10-12។
នៃពេលដែលពួកគេបដិសេធសចេកុត្តិបង្កើននៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ព្រះទ្រង់ដកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចេញ
ហើយទុកពួកគេឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការបោកបញ្ឆោតដល់ពួកគេសុទ្ធជាជា»។ The
Great Controversy, 430, 431.